

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל ורעייתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה

(Monsey, NY)

הדלקת נרות לשבת - 6:56

זמן קריאת שמע/המ"א - 9:19

זמן קריאת שמע/הגר"א - 9:55

סוף זמן תפילה/להגר"א - 10:58

שקיעת החמה שבת קודש - 7:15

מוצש"ק צאת הכוכבים - 8:05

צאה"כ / לריבו תם - 8:27

Courtesy of My2manim.com

תורה תבלין
At Torah Taolin Publication
34 Mariner Way Monsey NY 10952

NOW AVAILABLE ONLINE AT
WWW.TORAHTAVLIN.ORG
TO VIEW ARCHIVES, STORIES, ARTICLES OF INTEREST OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE THIS EMAIL WEEKLY

שבת קודש פרשת צו – ט"ז אדר שני תשע"ו

Shabbos Parshas Tzav - March 26, 2016

מאוצרותיו של המגיד

מאת הרב שלום פערל שליט"א מגיד משרים בק"ק בית שמש

ואת כל העדה הקהל אל פתח אוהל מועד

(ח-ג) - בעניין 'שהחזיק מועט את המרובה'

טוב התבלין

מאת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רבעוביץ שליט"א ר"י שער השמים ירושלים ע"ה"ק

ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה ה'

ביר משה וגו' (ח-ל) - הוחרו במנהג אבותיכם

כתב רש"י, "הקהל אל פתח אוהל מועד - זה אחד מן המקומות שהחזיק מועט את המרובה". והוסיף **הרא"ש**, "ואת כל העדה הקהל, אמר לו משה, והיכן, אמר לו 'אל פתח אוהל מועד', אמר לו, רבש"ע, ששים ריבוא אנשים וששים ריבוא בחורים יכולים לעמוד במקום ההוא שאינו מחזיק אלא סאתיים, א"ל, ועל דבר זה אתה תמה, השמים הללו לא בדוק של עין היו והרחבתים מסוף העולם ועד סופו, שנה' הנוטה כדוק שמים וימתחם כאוהל לשבת, וגם לעתיד לבוא כל אותם האוכלוסין שמאדם הראשון עד שיחיו המתים היכן הם עומדים, והם עתידים לומר 'צד לי המקום, גשה לי - 'התקרב לצד א', בשבילי ואשבה, מה אני עושה להם אני מרחיב להם המקום, שנה' 'הרחיב מקום אהליך, כן ארחיב להם מקום'." וב'**פנים יפות'** כתב, "פרש"י 'זה אחד מן המקומות שהחזיק מועט את המרובה', ואינא בתורת כהנים בפרשת שמני; שבים שהוקם המשכן ברכם משה, ר' מאיר אומר במאי ברכם, 'יוסף ה' עליכם ככם אלף פעמים, יש לומר, שלפי שראה שנרחב חצר אוהל מועד שהיה נר"ץ אמה על נר"ץ אמה לפני פתח אוהל מועד והחזיק את כל ישראל, כמו שאינא (אבות ה' ה') 'עומדים צפופים ומשתחוים ריווחים, ואי' עמידתם היו בנס, וכל שכן בשעה שהשתחוו, דכל הנכנס לעזרה צריך להשתחוות כל אחד ר' אמותיו"ל בזה את מה שנהג' (במדרש כ"ג י') 'מי מנה עפר יעקב, דאפילו בשעה שעומדים שכל אחד לא החזיק אלא אמה, כמו שאינא (סוכה ז') 'גברא באמתא יתיב', הוי בנס, וכ"ש 'זמספר את רובע ישראל', דהיינו, בשעת השתחוואה שהחזיק כ"א ארבע אמות, ואם באנו לחשבון נר"ץ אמה על נר"ץ אמה למספר שש מאות אלף ושלושת אלפים מישאל ועשרים ושנים אלף לויים, לכל אחד ארבע אמות, נמצא שנתברכו ונתרחבו אלף פעמים, ולכן בירך את ישראל ש'יוסף ה' עליכם ככם אלף פעמים'."

וממשיך הכתוב "ויעש משה כאשר צוה ה' אותו, ותקהל העדה אל פתח אוהל מועד. ואמר משה אל העדה, זה הדבר אשר צוה ה' לעשות: "וביאר **בחז"ס על התורה**, "יש לפרש, שהקב"ה אמר להקהלים במקום צר - 'פתח אוהל מועד', כדי לעשות להם נס להכיל אותם מקום צר כזה, ואין רצונו של הקב"ה בזה להראות יכולתו, אלא, 'זימנר משה, זה הדבר אשר צוה ה' לעבדיו, שידגילו עצמם להסתפק במועט, ולא יאמר אדם לחברו צר לי המקום, כי כל מקום יספיק לו, ויהיה די לו אפילו בקב חרובין, ולא יבקש מתותרות, וזה נרמז במנחת עני, דכתיב גביה 'זנפש - כאילו הקריב נפשו', כפירש"י, ומש"ה, הקב"ה מקבל ממנו קומץ, לרמוז על קומצתו והסתפקותו של זה העני, וידוע שעל זה לבד הקב"ה נושא פנים לישראל וכדאינא בגמ' (ברכות כ'): 'אני אמרתי ואכלת ושבעת והם מדקדקים על עצמן עד כוית, פ' שמסתפקים בכיות, וע"כ ראויים לנשאת פנים, והיינו דקאמר אותו רשע המן (מגילה ט"ו) 'אתא מלי קומצי קמחא דירבין, ודחי עשרה אלפי ככרי כספא דידאי', משום שעל ידי הקומץ הבין שהקב"ה נושא פנים לישראל, וכנ"ל."

פרש"י, להגיד שבחן שלא הטו ימין ושמאל ע"כ. הנה, מזה שהכתוב משבח את הצדיקים על שלא היטו מצויו ה', רואים אנו שענין נטיה מן הישר שייך גם בצדיקים, כי לולא זאת מה לו להכתוב לשבח את הצדיקים הללו בזה, הרי מאחד שצדיקים הם ודאי לא סרו מדרכי השי"ת, אך אם אכן מצוי כזאת, צריכים אנו לדעת האין אכן שייך כזאת אצל צדיק שכל מעשיו הם לשי"ש. אך הנה לפעמים מצוי שהיצר מפתה את האדם לשנות בכל דהוא בעניני חובת האדם בעולמו, מתוך טענה שאם ישנה סטייה קלה יהיה ביכולתו להרבות אחר כך כהנה וכהנה בעניני העבודה, אך לאמיתו של דבר אין זו טענה מוצדקת, כי לו יהיה כדבריו, הרי באותה שעה שהוא עושה אותה סטייה, הרי הוא עובר את פי ה', ומי זה אשר תהיה לו לעת כזאת להמרות רצון בוראו על סמך שירבה לעבדו לאחר זמן, עדיף שלא יעבור את פי ה' ואם מחמתה יפסיד הוזהמנות לעשות נח"ד לבוראו לאחר זמן יהיה זה בבחינת אונס רחמנא פטריה, אך לעת כזאת אסור לו לשנות שום פרט מחובתו לבוראו.

אך בענין זה קשה מאוד להתגבר על היצר, כי מאחד ובה באיצטלא דרבנן, וטועין טענה חזקה מאוד, האין מחמיצים הוזהמנות נדירה אשר על ידה נוכח לרווחים עצומים ברוחניות, ובכדי שלא יתפתה לו האדם מוטל עליו להיות חזק ברוחו, ובנוסף לכך זקוק הוא למדת הוריות ולידרא יתירה, כי אז יודע הוא כי אין דבר זה נחשב לפתרון כדי להרויח הון אפילו ברוחניות, שהרי בזה הרגע שהוא משנה מדרכי ה' הרי הוא בגדר מורד במלכות שמים, אך אם הוא חלש בטבעו או אינו יכול לעמוד בפני טענת יצרו המפתיהו מלהעלים עין מפרט ועיר זה לטובת העתיד.

וזה היה שבחן של צדיקים אלו, שלא הניחו ליצרם להתגבר עליהם, ומיאנו באלו ההשבונות כאשר ירדעו שמאידיך מוכרחים הם לעבור את פי ה' ואף אם הוא בסטייה כל שהוא בכ"ז עמדו בגבורה, ודייקו לעשות כאשר צוה אותם ה' בכל פרט ופרט. ענין זה שייך בכארי"א בכל פרט בעניני עבודת ה', אך במיוחד נוהל היצר הצלחה בענין זה בעניני מסורת אבות, כי כאן מוצא היצר טענה יתירה, שהרי מסורת אבות הוא לרוב ענין של מנהג, וכי אינו ראוי לעבור על מנהג בלבד בכדי לזכות בעתיד בקנינים רוחניים, ובוה נקל לו לפתות את האדם, כי בראיה שטחית נראה כי אכן נתמנו טענתו של המתפתה, שהרי לא מדובר בעבירה של ממש ח"ו, אלא כי אם לעבור על מנהגה בעלמא. אמנם קשה לקבוע כי בכל המקרים גובע טענה זו מצד היצר, ולפעמים מוטל על האדם להמליך ברבו ולרדע את המוטל עליו, אך בכללות כאשר יתבונן האדם בעומק הענין יווכח כי על פי הדוב אין זה כי אם רצון הנמשך מצד היצר, היצר אינו יכול לסבול ענין זה של מסורת אבות, יודע הוא כי כל עוד שכלל זה חודר בלבינו לא יעלה בידו להפיק זממן, שהרי על כל דבר שיתפתה את האדם יאמר לו האדם כי לא ראה כזאת אצל אבותיו, וממילא לא יאבה לשמוע לו, וע"כ מוכרח הוא ללכת אל השורש ולפתות את האדם כי עצם הסטייה ממסורת אבות אינו ענין חמור כל כך, ורק אחד שיצליח בכך יתקבלו שאר דבריו על לב האדם.

נמשל: How do we offer our own *Korban Tamid* twice a day? **Sefer Likutei Basar Likutei** writes that by observing the words of *Tehillim* (16:8): - "שויתי ה' לנגדי **תמיד**" - *I have placed Hashem before me continually*," as well as the words in *Mishlei* (15:15): - "וטוב לב משתה **תמיד**" - *"To the good*

A SERIES IN HALACHA LIVING A “TORAH” DAY
Keeping the Jewish Camp Holy (77)
Wearing Clothing of the Other Gender: Plays and Productions. It is quite commonplace for girl schools to put on theatric productions in an effort to encourage their students’ talents, teach moral lessons to the girls and viewers, and raise money for the school. Understandably, many of the storylines in these plays involve men and there is a need for some of the actresses to appear somewhat like men in order to accurately portray their character. Even in this case, extreme care must be taken by the school to ensure that the girl playing the man’s part does not wear a man’s garment, even if the entire audience knows that she is not really a man. There are ways to “dress the part” without transgressing the *halacha* of "לא ילבש". For example, if a girl needs to portray a pious male Jew with a beard, she should mark her face with some sort of blackening agent in a way that it is clearly not a beard, but it may look from a distance like an imitation beard. Similarly, if one changes, distorts or deforms an article of clothing to the extent that a man would not wear it this way, it is permissible for her to wear it. (Note: Even if she wears only one garment of a man [not a full getup], she should not be lenient, because the **Mishna Berura** ⁽¹⁾ writes that regarding *Purim* costumes, one might possibly not need to protest against one who is lenient, but not all the *Purim* reasons apply here.)

הוא היה אומר ...

R’ Menachem Mendel Hager zt”l of Kosov (Ahavas Sholom) would say:

“Rashi cites the words of *Chazal*: ‘*The expression צר’ always denotes urging (וירוי) for the present and for future generations. Rabbi Shimon taught: Scripture especially needs to urge people where monetary loss is involved.*’ In the times of the *Bais HaMikdash*, whoever stumbled and sinned would bring a *korban*, and his sin would be forgiven. In our days, we must give more *tzedakah* to atone for sin. Yet on *Shabbos*, our pockets are empty and we cannot give *tzedakah*. How can we be forgiven? By demonstrating zeal in welcoming needy guests to our table for a *Shabbos* meal. The needy will refresh themselves, and the sins of their host will be forgiven. Thus, Rashi writes that we need to urge ‘*where monetary loss is involved*’ (חסרון כיס) - a time when there is no pocket for *tzedakah*, meaning on *Shabbos*.”

R’ Naftali Tzvi Yehudah Berlin zt”l (Haamek Davar) would say:

A person should not feel that it is beyond his dignity to lead a cow or sheep for a sacrifice, - "לה" - he himself should bring it because it is "בה" - from his ‘*Shlamim*’ offerings. The rest of the *korbanos* that he wishes to bring may be brought up to the *Mikdash* by others.”

A Wise Man would say:

“Nobody can go back and start a new beginning, but anyone can go forward and start making a new ending!”		
Printed By: Mailway Services, Serving Mosdos and Businesses Worldwide Since 1980 (1-888-Mailway)	נתנדב ונתקדש לעילוי נשמת ר' סנדר חיים זאב ב"ד חיאל ישראל הדרט ז"ל * תנצב"ה	Mazel Tov to Mr & Mrs Yaakov Glatter and Mr & Mrs Harry Rothenburg on the Engagement of their Children, Chavito Ezra. May the young couple build a Jewish family that will be a blessing for the family and the entire Klal Yisroel!

of heart, life is a continuous feast,” a person can live a proper life and offer his own personal *Korban Tamid* even in this day and age. The *Torah* is suggesting that on a daily basis, a person should constantly observe the two “*Tamid*”s - fear *Hashem* and worship Him with joy.

מאת מנה"ר ברוך הירשפלד שליט"א ראש כולל עטרת חיים ברוך קליבלנד הייטס **Cloth or Paper Yarmulkas.** It is quoted in the name of R’ Y. S. Elyashiv zt”l ⁽²⁾ that it is forbidden for a girl to wear a “paper” *yarmulka*. The reason might be that these head-coverings are sometimes worn by men, such as when a bare-headed man enters the area of the *Kosel Hamaaravi*, or in synagogues where these items are prevalent for nonreligious men. R’ Elyashiv is also quoted as saying that if girls make a “play” *Talis Katan* (not real) that clearly does not look like an authentic pair of *Tzitzis* that boys or men wear, it is permissible.

Umbrella. R’ Shmuel Wosner zt”l in Shevet HaLevi ⁽³⁾ rules that it is permitted for a man to wear an umbrella designed for a lady, if it is for the purpose of protection against the elements, as opposed to for beauty or style. He further says that even if one disagrees with the ruling of the **Bach** ⁽⁴⁾ who permits a lady’s garment for protection from cold, an umbrella is not a garment. However, if a man will carry it solely to look stylish or to beautify himself, it would then be considered like a lady’s garment and be forbidden. Holding it for protection does not make it like a garment and is permitted.

Man’s Walking Stick. The above-mentioned *halacha* about umbrellas is similar to the *halacha* found in **Chachmas Adam** ⁽⁵⁾ that if a lady requires the use of a stick or cane to walk without falling, and the only kind available is a man’s stick, it is permitted.

(1) משנה ברורה תרצ"ל (2) הובא בכתבי תלמידיו (3) ב"ח יו"ד קפב (4) שו"ת שבט הלוי ביטא (5) חכמת אדם צ'

מעשה אבות סימן לבנים

Unlike many chassidic courts, where getting in to the receive a *beracha* from the *Rebbe*, requires time, patience, money, “protekzia” and often a large degree of skill and ingenuity, the court of **R’ Yitzchok (Itzikel) Gevirtzman zt”l of Pshevorsk** maintained an open-door policy. People would stride into the *Rebbe’s* room at any hour of the day. The door to his room was never allowed to be closed. He yearned to be available to every *Yid* who sought him out and *chassidim* would push the door open completely and hand the *Rebbe* their *kvittel*. He was known to perform miracles for his petitioners and people flocked to his tiny home in Antwerp, Belgium, from all over the world.

A well-respected *mohel* from London once met R’ Itzikel at a *bris* in Antwerp and after speaking to the *Rebbe* for a bit, the man said, “*Rebbe*, my son Yisroel needs a *yeshua* (salvation). He has been married for six years and has no children.”

R’ Itzikel responded, “My *Zaida* was a very holy man and his blessings were always fulfilled. He hardly ever blessed anyone except on Purim. He would say, ‘*Purim* is when people disguise themselves - so I too can disguise myself as a real *Rebbe*.’ I am not a holy man like my *Zaida* was but if Yisroel comes to me on *Purim*, we will see what we can do.”

The man went home and told his son, who immediately made plans to travel to Antwerp on *Purim*. Yisroel left London and arrived in Antwerp on *Purim* day, during the afternoon, as R’ Itzikel was in the middle of eating his *Purim seudah*. Prior to entering the *Rebbe’s* home, Yisroel donned an elaborate costume that he had prepared the day before. Putting on a long silk coat and *streimel* and gluing on a long, flowing beard, he carefully applied white makeup to his face in order to appear elderly. When he walked into the *Rebbe’s* home, all heads turned to look at the distinguished person who just entered. The disguise was so effective that nobody recognized him - not even old friends who were participating in the *Rebbe’s seudah*. Immediately, Yisroel was seated at the head of the table, next to R’ Itzikel himself. Many people tried to guess his identity but Yisroel started talking in perfect Flemish and everyone realized that he was a *Purim Rebbe*.

Yisroel was good, really, really good. His comical antics had the people at the table laughing uproariously. Changing languages and using witticisms and imitations, Yisroel entertained for quite a while and it was, as he would later say, a *Purim seudah* that no one - except for the *shikurim* (drunkards) - would ever forget!

Towards the end of the *seudah*, R’ *Itzikel* was handed a large platter of *kugel*. He began dividing the *kugel* into smaller pieces for *shirayim* (leftovers which are given out to *chassidim*). Still feeling in the *Purim* spirit, the bearded Yisroel turned to R’ Itzikel and said in *Yiddish*, “*Ihr zeit oich a Purim Rebbe?*” (“You are also a Purim Rabbi?”)

R’ Itzikel smiled and nodded. Yisroel leaned close to the real *Rebbe* and whispered, “I’ll make you a deal,” he said to the unsuspecting *Tzaddik*. “I’ll promise you whatever you want, if you promise me whatever I want!”

The real *Rebbe* smiled again. “Fine,” he said. Yisroel quickly pulled a piece of paper out of his pocket and handed his *kvittel* to R’ Itzikel. The *Rebbe* read it and suddenly his face turned white! He looked sharply at Yisroel in his *Rebbe* gear, with the white beard and powder, and asked, “*Dee vilst doss?*” (“This is what you want?”) Yisroel nodded. Realizing that he had just promised to fulfill the wish, R’ Itzikel’s demeanor changed. He rushed through the rest of the *seudah* and *bentched*. After *bentching*, the men gathered to daven *Maariv* and then R’ Itzikel quietly sent everyone home.

Taking Yisroel by the hand, he said, “Come, let us go for a walk.” After a short distance, R’ Itzikel turned and looked at Yisroel. “Promise me that I will be the *Sandek*.” Of course, Yisroel promised. He shook the *Rebbe’s* hand and said, “*Mazel U’bracha*” to signify his agreement. They continued walking quietly until the *Rebbe* added, “Please make sure to let me know when there is a *shinui l’tovah* (change for the good).” Yisroel once again nodded and the conversation ended.

A few months later, the *mohel* once again met R’ Itzikel at a *bris* in Antwerp. “We hope the *Rebbe* will come to England soon for a *simcha*,” he said joyfully, intimating that the *Rebbe* would be *Sandek* at the forthcoming *bris*.

“And what if it’s a girl?” someone standing nearby asked. R’ Itzikel turned to the man and smiled. “Don’t talk foolishness. If I promised a boy, then it will be a boy!” A week after *Purim*, a little baby boy was born to Yisroel and R’ Itzikel was the *Sandek*.

משל למת הדבר דומה

אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה וגו’ (ו-ו)
משל: Early one morning, the grandson of **R’ Duvid Tzvi Shloime Biderman zt”l of Lelov**, walked into his grandfather’s home in Jerusalem and found him staring intently out the window. The grandson looked as well but didn’t see anything and when his holy *Zaida* realized that someone else was there, he quickly turned away from the window.

The grandson, **R’ Yaakov Yitzchok Biderman zt”l**, who later went on to become the **Lelover Rebbe**, asked what the *Zaida* was looking at. R’ Duvid’l explained. “When the *Bais HaMikdash* existed, the *Korban Tamid* was brought twice a

day, once in the morning and once in the afternoon. To insure that at least two sheep without blemish would be available each day, six sheep were kept in the הטלאים, the Chamber of Lambs, and inspected for four days. The *Seforim Hakedoshim* tell us that after the *Churban*, the six sheep ran into the desert and multiplied, and every day, *Eliyahu Hanavi* takes two sheep and sacrifices them, morning and evening, on the *Makom HaMikdash*, the site of the Holy Temple.”

R’ Duvid’l looked at the young boy and said, “He who is worthy can see this sight with his very own eyes....”

והקריב על זבח התודה חלות מצות ... על חלת לחם המין יקריב קרבנו (ו-יבג)

The *Medrash Raba* says on this *posuk*: “אזבח תודה יכבדנני” - *“Slaughtering a thanks-offering honors Me.”* The *Medrash* goes on to explain that the double “נ” “כבדנני” tells us that *Hashem* is doubly honored with this *korban*. Why is this so? My *machshava* here is as follows: most people thank *Hashem* for a miracle when he/she is saved. But how many of us also fulfill the dictum of *Chazal*: “כשם שמברכים על הטוב כך מברכים על הרעה” - a person must thank *Hashem* for the trouble he goes through, the same as for the good *Hashem* sends him? We see this from *Tehillim*. It says, “צרה וגוון אמצא ובשם ה’ אקרא”, immediately followed by “רס ישועות אשא ובשם ה’ אקרא”. *Dovid Hamelech* went through so many troubles for which he thanked *Hashem* as well as for the salvation. For this reason, the *Torah* instructs us that a *Korban Todah*, which is brought when one is saved from the four dangerous situations (תהלים ק”ז), must contain a mixture of *Chametz* and *Matza*. *Chametz* to thank *Hashem* for the hard times he went through, and *Matza*, which was baked at the time of the *Geula* (redemption), to thank Him for the *yeshuos*.

The *Medrash* further states that all the *Korbanos* will be בטול (annulled) in the times of *Moshiach* except for the *Korban Todah*, just as all *tefillos* will be בטול except for “ממור לתודה”. The question is: if there will be no pain and sorrow when *Moshiach* comes, why will there be a need for the *Korban Todah* or “ממור לתודה”? The answer is based on the *Gemara* that says (פסחים ג) that in *Olam Haba*, there will be no blessing of “דין האמת” (which is said upon death), only “הטוב והמטיב”. In this world, it is often hard to understand how our צרות could really be a טובה, but in the future world, a person will then be *zoche* to understand that everything *Hashem* does “לטב עביד” - is truly for the best! We will then realize how many Thank Yous, *Korban Todas* and *Mizmor L’sodas* we owe *Hashem* for what we really thought was bad! BE’H, we should be *zoche* to enjoy happiness and dance joyously with our children and grandchildren knowing that whatever the *Ribono shel Olam* does for us is good.

DRUSH V’CHIDDUSH

ומשלח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים ... (מגילת אסתר ט-כב)

R’ Chaim Yossel Kofman shlit’a relates the following: I once called the *Rosh Yeshivah* of Brisk in Yerushalayim, to ask him to accept my grandson into his *yeshivah*. I decided to tell him over a *vort*. I asked, “In *Megilas Esther*, the *posuk* mentions *Mishloach Manos* twice. The first time, it is spelled ‘משלוח’ (מלא) with a ‘ו’, while the second time it is spelled ‘משלח’ (חסר) without the ‘ו’. Why?”

Impatiently, R’ Avraham Yehoshua said, “Nu ... do you have an answer?” I said yes and then proceeded to quote the **Rambam** (which, of course, is the way to a Brisker’s heart!) in *Hilchos Megillah* (ב-יז) who writes that it is a very good *minhag* to send *Mishloach Manos* to all your friends, but it’s an even better *minhag* to be ממעט - to spend less on *Mishloach Manos* and to be מרבה (increase) your *Tzedaka*

EDITORIAL AND INSIGHTS ON THE MIDDAH OF ... חסדנות

The **Arizal** tells us that the lights of holiness (אורות הקדושה) that came into the world at the time of the *Purim* miracle were unprecedented! Even during the most miraculous periods in our history such as *Krias Yam Suf*, *Matan Torah*, and the era of the first *Bais HaMikdash*, when open miracles were the norm, these special אורות did not exist. The **Arizal** adds that every single year on *Purim* these lights once again fill the world! The enormous opportunities to achieve real closeness to *Hashem* are literally hanging in the air, up for grabs to anyone wise enough to tap into this unique “power source!” Perhaps this is the deeper meaning of the words: “ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר” - The Jews had a special light, joy and happiness - כן תהיה - We too, shall merit this special light and joy of *Kirvas Hashem* (at this very special time on *Purim* EVERY single year).

The *Megilla* itself also has a unique and special holiness. It encompasses the past, present and future of *Klal Yisroel*. Many secrets of the world are hidden in the *posukim* of *Megillas Esther* and *Chazal* tell us that when the *Baal Korei* recites the *beracha* of “על מקרא מגילה”, it creates a tumult up in Heaven which opens gates that do not open even on *Yom Kippur*!

The greatest secret of the *Megilla* is the hidden Name of *Hashem*. The point of *Megillas Esther* and *Purim* itself is to reveal the hidden Hand of *Hashem* - לגלות את ההסתר - in EVERY SINGLE THING THAT HAPPENS! On *Purim* we must look past the disguise, to probe into the *kreplach* and to drink just enough wine that the secret comes out. The true yearning *neshama* for *Kirvas Elokim* can reach levels of spirituality on *Purim* that cannot be reached all year long. How do we do this? Through *tefillah*! As much as we are busy all day with *Mishloach Manos*, *Matanos L’evyonim*, the *Seudah* and the *Megilla*, make sure to find the time to beseech *Hashem* to open your heart and tap into the great holiness that *Purim* has to offer.

מחשבת הלב

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM R’ CHAIM YOSSEL KOFMAN

and *Matanos L’evyonim* to the poor, which take precedence.

Based on this, this, I told the *Rosh Yeshivah* that the first time the *Megillah* mentions it (ט-יט), it is only discussing the *mitzvah* of משלוח מנות by itself and therefore it says it מלא to indicate that we must send to as many friends as we can.

However, the second time (כב), the *posuk* says: משלח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים” - it mentions both *mitzvos* in the same *posuk*. There, the word “משלח” is missing the “ו” to teach us that with respect to the *mitzvah* to give to the poor, one should lessen his gifts to his friends and give it to the poor. The **Rambam** is learning from these two *posukim* that a *Yid* should be ממעט in *Mishloach Manos* and be מרבה in *Matanos L’evyonim*. Be ממעט in gift-giving and מרבה in *Tzedaka*!”

There was a pause on the other line, and then R’ Avraham Yehoshua responded, “With such a *vort*, of course your *einkel* is accepted into the *Yeshivah*!”

דרגה יתירה

FROM THE WELLSPRINGS OF R’ GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר ... (מגילת אסתר ח-טז)

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.chickensforshabbos.com - The charity that simply feeds & clothes Shomer Shabbos Jews in Israel with zero overhead